

Aan de diensten in de Goede Week werd meegewerkt door:

De voorbereidingsgroep, bestaande uit: Bas Stigter, Maria Loohuis, Nel van der Schouw, Riet den Hoedt, Gerard Rothuizen, Jan Haan, Anki van Susante

Voorganger: ds. Bas Stigter

Orgel/piano: Piet Oosting, Kees Veldhoen en Dirk Strasser
Klarinet: Edith de Jong
Fluit: Anne Poot

Koren:
Witte donderdag: damesensemble o.l.v. Maria Loohuis
Goede vrijdag: mannenkoor o.l.v. Jan Haan
Paaswake: cantorij o.l.v. Maria Loohuis

Foto's: Thea Prummel

Gedichten: Hans Bouma, Ida Gerhardt

Samenstelling boekje: Anki van Susante

OM VOORAF TE LEZEN...

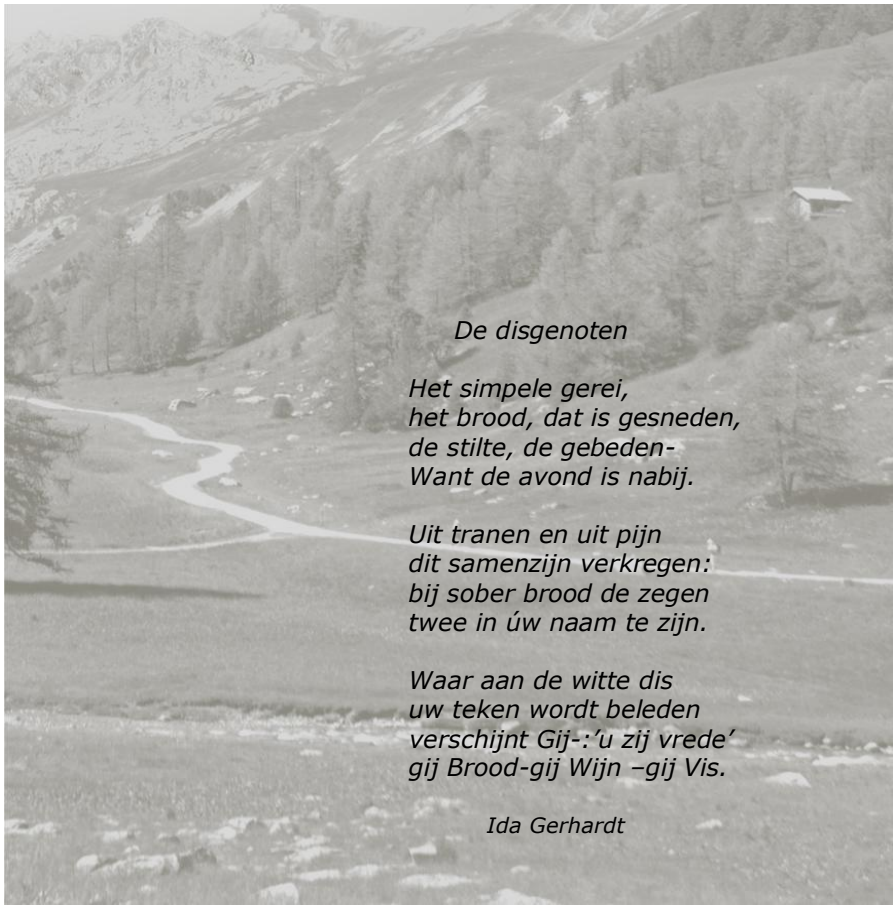
VOORWOORD

In de goede week staat de metafoor van *de weg* centraal. De weg die zich niet als een mooie asfaltweg voor ons uitrolt naar het beloofde land. Maar een weg die we ons moeten banen door doornstruiken en via lastig te vinden paden. Maar wel geplaveid met inspirerende en troostrijke verhalen. Zoals op witte donderdag wanneer we de twee verhalen horen van de spijziging in de woestijn tijdens de exodus van Israël en van de 5000 mensen waarvoor genoeg is als het brood en de vis worden gedeeld.

Op goede vrijdag staan we niet alleen stil bij het lijden en sterven van de Messias, maar ook bij het lijden van mensen in de wereld waarin we leven. We doen dat mede aan de hand van een van de schilderijen van Chagall, *De Witte Kruisiging*. We kunnen ervaren dat onze weg soms onbegaanbaar lijkt. Maar ook dat Gods licht op onze weg niet te doven is.

En zo begint de paaswake met Chagall's brandende menora en gaan we op weg naar het bevrijdende verhaal van Pasen. In het hart van de viering staat de dialoog van de paasnacht, die wordt afgesloten met de woorden: "Gelukkig jij die trouw blijft aan wat toekomst biedt, trouw blijft aan jezelf: de zon gaat op, het wordt licht".

WITTE DONDERDAG

De disgenoten

*Het simpele gerei,
het brood, dat is gesneden,
de stilte, de gebeden-
Want de avond is nabij.*

*Uit tranen en uit pijn
dit samenzijn verkregen:
bij sober brood de zegen
twee in úw naam te zijn.*

*Waar aan de witte dis
uw teken wordt beleden
verschijnt Gij-: 'u zij vrede'
gij Brood-gij Wijn -gij Vis.*

Ida Gerhardt

Vorbereiding

Orgelspel

Welkom

Aansteken van de tafelkaars

Bemoediging

Onze hulp is de Naam van de Ene
die Naam is ons genoeg

Gebed van toenadering: Lb. 298

(t. en m.: Gert Landman)

solo

Eeu - wi - ge, on - ze God:

solo

Wij die U nooit heb-ben ge-zien ZIE ONS HIER STAAN

solo

Wij die van U heb-ben ge-hoord HOOR GIJ ONS AAN:

solo

Uw naam is dat Gij men-sen helpt, WEES ON-ZE HULP -

solo

en dat Gij al - les hebt ge-maakt, MAAK AL-LES NIEUW -

solo

en dat Gij ons bij na-me kent; LEER ONS U KEN-NEN:

solo

die Bron van Le-ven wordt ge-noemd, DOE ONS WEER LE - VEN;

solo

die hebt ge-zegd: Ik zal er zijn, WEES HIER AAN-WE-ZIG.

Zingen: Psalm 136:1,8,12

(t.Jan Willem Schulte Nordholt m.melodie Genève 1562)

1 Loof de Heer, want Hij is goed,
trouw in al - les wat Hij doet.
Want zijn goe - der - tie - ren - heid
zal be - staan in eeu - wig - heid.

*8. Israël geleidde Hij
veilig door de woestenij.
Hij wijst ons het rechte spoor.
Trouw is Hij de eeuwen door.*

*12. Loof de Heer, die al wat leeft
dagelijks zijn spijs geeft,
die ons laaft en die ons voedt.
Eeuw is Hij trouw en goed.*

Gebed van de dag

Goede God,
niet die weg waarop wij gaan,
maar hoe wij die gaan,
doet ons beseffen
hoe zwaar het soms is
en hoe moeilijk:
om te delen

en te breken
om zo uw
toekomst gaande houden.
Geef ons kracht
en inspiratie
om in het spoor
van uw Zoon verder te gaan.
Amen.

Litaniegebed: Lb. 997 (1,3 koor 2,4 allen)
(t.Herman G. Stuempfle Jr., m. Perry Nelson)

1.- en vele duizenden, ontheemd, gevlucht uit eigen land,
beducht voor tirannie, geweld, voor dood, voor moord en brand;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

2 Ons men-sen-hart vol wre-vel, drift;
de har-de hand die slaat,
een straat in re - de - lo - ze strijd,
de macht lijkt aan het kwaad;
ge - na-de Heer, hoor ons ge-bed,
zie de - ze we-reld aan!

3.En binnen heerst de bitt're twist, het woord wordt tot verwijt,
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

4 O God, uw groot be-grij-pend hart
kent on-ze angst en pijn;
ge - nees de zie - ke we-reld weer,
zo - dat zij goed zal zijn.
Ge - na-de Heer, hoor ons ge-bed,
zie de - ze we-reld aan!

Rond de schrift

Gebed bij de opening van de Schrift

Goede God,
wanneer wij de verhalen lezen
van Jezus uw Zoon,
doe ons dan beseffen
dat Gij tot ons spreekt
over sporen en wegen
waarlangs onze voet kan gaan,
om met eigen handen
gestalte te geven aan uw liefde
voor mensen.
Vervul ons daarom met uw Geest.
Amen.

Eerste lezing: Exodus 16:1-18

Vanuit Elim trok het hele volk van Israël weer verder. Op de vijftiende dag van de tweede maand na hun vertrek uit Egypte bereikten ze de woestijn van Sin, die tussen Elim en de Sinai ligt.

Daar in de woestijn begon het volk zich opnieuw te beklagen. 'Had de HEER ons maar laten sterven in Egypte,' zeiden ze tegen Mozes en Aäron. 'Daar waren de vleespotten tenminste gevuld en hadden we volop brood te eten. U hebt ons alleen maar naar de woestijn gebracht om ons hier allemaal van honger te laten omkomen.' De HEER zei tegen Mozes: 'Ik zal voor jullie brood uit de hemel laten regenen. De mensen moeten er dan elke dag op uit gaan om net zo veel te verzamelen als ze voor die dag nodig hebben. Daarmee stel ik hen op de proef: ik wil zien of ze zich aan mijn voorschriften houden. Op de zesde dag moeten ze tweemaal zo veel verzamelen en klaarmaken als op de andere dagen.' Hierop zeiden Mozes en Aäron tegen de Israëlieten: 'Vanavond nog zult u inzien dat de HEER zelf u uit Egypte heeft geleid, en morgen, in de ochtend, zult u de majesteit van de HEER zien. Hij heeft gehoord hoe u zich beklagt. Dat is tegen hem gericht, want wie zijn wij dat u zich bij ons zou beklagen?' Mozes vervolgde: 'Vanavond zal de HEER u vlees te eten geven, en morgenochtend zult u volop brood hebben, want de HEER heeft uw geklaag gehoord. Dat is immers tegen hem gericht en niet tegen ons – want wie zijn wij?'

Mozes zei tegen Aäron: 'Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Wend u tot de HEER, want hij heeft uw geklaag gehoord." Zodra Aäron dit aan het volk had opgedragen en allen zich met het gezicht naar de woestijn hadden opgesteld, verscheen in een wolk de majesteit van de HEER. De HEER zei tegen Mozes: 'Ik heb gehoord hoe de Israëlieten zich beklagen. Zeg tegen hen: "Wanneer de avond valt zullen jullie vlees eten, en morgenochtend brood in overvloed. Dan zullen jullie inzien dat ik, de HEER, jullie God ben." Diezelfde avond kwamen er grote zwermen kwartels aangevlogen, die in het kamp neerstreken, en de volgende morgen lag er overal rond het kamp dauw. Toen de dauw opgetrokken was, bleek de woestijn bedekt met een fijn, schilferachtig laagje, alsof er rijp op de aarde lag. Wat is dat?' vroegen de Israëlieten elkaar toen ze het zagen; ze begrepen niet wat het was. Mozes zei tegen hen: 'Dat is het brood dat de HEER u te eten geeft. De HEER heeft bepaald dat ieder ervan kan verzamelen wat hij nodig heeft. Iedereen mag er één omer van nemen voor elke persoon die bij hem in de tent woont.' De Israëlieten deden dat. De een verzamelde veel, de ander weinig. Toen ze het namaten, hadden zij die veel verzameld hadden niet meer dan een omer, en zij die weinig verzameld hadden niet minder, terwijl toch iedereen zo veel had genomen als hij nodig had.

Zingen: Lb.1002 (koor en gemeente)

Refrein 1^e keer koor, 2^e keer allen

(t. en m. Servaas Bellemakers)

Allen: refrein

refrein:

allen Een volk op weg ge - zet

om vre - de te - ge - moet te gaan:

de toe-komst die is aan - ge-zegd,

moet door-ver-teld, ver-staan, ge-daen.

Zijn wij dat volk ge - wekt om op te staan?

Wij gaan.

Koor: 1. Wie gaat voorop, wil herder zijn,
speurend naar water, plekken groen?
De wolven huilen in het bos,
wie vindt een weg om recht te doen?

Wie vrede zoekt moet vechten in
de loden schoenen van de angst.
Maar kreupel en verminkt geraakt,
weten wij: toekomst duurt het langst.

Allen: refrein

refrein:
allen Een volk op weg ge - zet
om vre - de te - ge - moet te gaan:
de toe-komst die is aan - ge-zegd,
moet door-ver-teld, ver-staan, ge-daen.
Zijn wij dat volk ge - wekt om op te staan?
Wij gaan.

Koor: 2. Wie kent de armen langs de weg:
gepakt, gebruikt, weer weggegooid?
Ziet iemand nog de blindeman,
de stomme en de mankepoot?

Zien zij elkaar? Zij staan al op,
helpen elkaar weer op de been.
Wij reisgenoten in de stoet
horen van hen waarom, waarheen.

Allen: refrein

Koor: 3. De koningen van man en macht
zijn van hun schone schijn ontdaan,
nemen het voor de zwakken op,
lopen aandachtig achteraan.

Zij hebben eens het woord gehoord:
'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn',
en elkaar dragend weten wij:
dat woord zal ons ten leven zijn.

Allen: refrein

refrein:
allen Een volk op weg ge - zet
om vre - de te - ge - moet te gaan:
de toe - komst die is aan - ge - zegd,
moet door - ver - teld, ver - staan, ge - daan.
Zijn wij dat volk ge - wekt om op te staan?
Wij gaan.

Koor: 4. Wat wordt gezongen onderweg?
Een levenslied tegen de dood:
'Hij heeft de groten neergehaald
en kleine mensen maakt Hij groot'.

Maar wie zijn wij? Wij gaan op pad,
zingen elkaar de toekomst in.
Wij struikelen en staan weer op:
iedere dag een nieuw begin.

Allen: refrein

Tweede lezing: Lucas 9: 12-17

De dag liep ten einde. De twaalf kwamen naar hem toe en zeiden: 'Stuur de mensen weg, dan kunnen ze naar de dorpen en gehuchten in de omgeving gaan om daar te overnachten en op zoek te gaan naar eten, want dit is een afgelegen plaats.' Maar hij zei tegen hen: 'Geven jullie hun te eten.' Ze zeiden: 'We hebben maar vijf broden en twee vissen. Moeten wij dan eten gaan kopen voor al die mensen?' Er waren ongeveer vijfduizend mensen bijeen. Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Zeg dat ze in groepen van ongeveer vijftig bij elkaar moeten gaan zitten.' Ze deden wat Jezus hun opdroeg en lieten iedereen in groepen bij elkaar zitten. Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel en sprak er het zegengebed over uit. Daarna brak hij het brood en gaf het met de vissen aan zijn leerlingen om aan de menigte uit te delen. De mensen aten en allen werden verzadigd; de stukken brood die overbleven werden opgehaald, twaalf manden vol.

Zingen: Lb.392, (koor en allen)
(t.Jaap Zijlstra, m.Wim Ruessink)

Koor: .1. Wie kent de eenvoud van het breken,
De stille omgang van het brood?

Allen:

Koor: 2.Er is een kind bereid tot delen
Het komt met brood, het komt met vis,

Allen:

Koor: 3.Er staat tot ons geluk geschreven
Dat God zeer overvloedig is,

Allen:

Koor: 4.Er is een mens ons bijgebleven,
Bij brood en wijn hoor ik zijn stem,
Als water vleit zijn kostbaar leven
Een vis is tekenend voor hem.

Overweging

Stilte

Orgelspel

Rond de Tafel

Nodiging door de diaken

Toelichting op de inzameling

Voorbeden

Stil gebed afgesloten met:

Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen.

Inzameling

Tafelgebed: Lb.403c

(t. Bart Robbers, m. Paul Schollaert)

voorganger Danken wij de goede God!

koor Ja, wij willen voor Hem zingen:
van alle dagen deze morgen,
van heel de wereld deze plaats,
van alle gaven brood en beker,
van alle mensen jij naast mij.

voorganger God, die alles hebt geschapen,
het geheim van het morgenlicht
en de zon hoog aan de hemel,
lucht voor vogels, vrije zielen,
helder water voor de vissen –
heel de aarde een mensentuin:

+koor Zelf gaf U ons stem en woorden
om te zingen: 'God is goed!'

Allen:

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de

we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en

be - ker, van al - le men - sen jij naast mij.

voorganger Zoals overal ter wereld,
zoals overal de mensen
met verbazing en ontzag
zeggen wij hier: 'Heilig, heilig,
heilig is de Heer van allen,
en gezegend Hij die komt.

koor Heilig is de Heer van allen,
en gezegend Hij die komt.'

Allen:

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de

3

we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en

6

be - ker, van al - le men - sen jij — naast mij.

voorganger Zo gezegend als die ene
is er nooit in heel de wereld,
is er nooit van alle dagen
is er nooit een mens geweest,
nooit een mens geweest als deze:
Jezus, Christus, Hij, uw Zoon.
koor Nooit een mens geweest als deze:
Jezus, Christus, Hij, uw Zoon.

Allen:

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de

3

we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en

6

be - ker, van al - le men - sen jij — naast mij.

koor Altijd wist Hij waar verdriet was,
wie alleen was, kende Hij.
Feesten heeft Hij opgevrolijkt,
in zijn hand werd water wijn.
Met twee vissen en vijf broden
leerde Hij de mensen leven
voor elkaar zo goed als God.

allen Voor el - kaar zo goed als God.

Allen:

voorganger Zo heeft Hij de laatste avond
dat Hij met hen samen was,
zelf het brood voor hen gebroken
en gezegd: 'Dit is mijn lichaam.

Neem het, eet en denk aan Mij.'
Vol met wijn schonk Hij de beker,
loofde U en gaf hem rond.
'Als je deze beker rondgeeft,
deel je in mijn dood en leven,
deel je in mijn nieuw verbond.'

koor Als wij brood en wijn rondgeven,

Allen:

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de

we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en

be - ker, van al - le men - sen jij naast mij.

voorganger Geest van God, help ons te leven
door dit brood en deze wijn
+koor als die mens van alle mensen:

Allen:

Voice

Na de - ze a - vond al - le da - gen op de - ze

plaats en waar ter we - reld van nu af ge - vend ve - le

ga - ven van al - le men - sen wij naast Hem.

Vredegroet

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Zijn vrede ook met u.

*Ieder reikt een aantal kerkgangers de hand
en wenst elkaar "de vrede van Christus*

De diakenen breken het brood

Gemeenschap van brood en wijn

Tijdens het avondmaal zingt het koor:
Ubi caritas (m. Cristy Cary Miller)

Waar liefde is, daar is God.
De liefde van Christus heeft ons verenigd.

Derde lezing: Johannes 14: 27-31

Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet. Jullie hebben toch gehoord dat ik zei dat ik wegga en bij jullie terug zal komen? Als je me liefhad zou je blij zijn dat ik naar mijn Vader ga, want de Vader is meer dan ik. Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het geloven wanneer het zover is. Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van deze wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over mij, maar zo zal de wereld weten dat ik de Vader liefheb en doe wat de Vader me heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.

*Hier onderbreken wij deze dienst.
In stilte gaan wij weg van hier,
om morgen in stilte weer terug te komen.*

GOEDE VRIJDAG

Wij hernemen bij binnenkomst de stilte van gisteravond

Zingen: Lb. 924 (1 koor 2,3 allen)
(t. Huub Oosterhuis, m. Antoine Oomen)

1. Verdoofd en schamper van gemis
herkomst en doel verloren
dit leven dat geen leven is
nog dood nog ongeboren.
Doe open Gij die woont in licht
dat niet ter dood gedoemd zijn
wij die naar U genoemd zij

2 Uw naam ons eer - tijds aan - ge - zegd
vol - hardt in on - ze o - ren
op - dat wij doen het vol - ste recht
en zijn uit U ge - bo - ren -
'de min - ste mens een naas - te zijn':
dat woord heeft zin ge - ge - ven
ons angst - be - la - den le - ven.

3. Die gaan de wegen van uw woord
geen lot is hen beschoren
dan Gij, Gij plant hun adem voort
uw land zal hen behoren.
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt
geluk zal wedervaren
aan wie verworpen waren.

Gebed

Om de verloren droom
het afgebroken leven,

om deze wereld
troosteloos als een woestijn
een vuilnishoop
vol van vijandigheid

om het kind
dat nooit meer spelen zal,
om de mens
verlaten verkild
een hart vol winter

om heel dat zwaar verleden
dat mij verlamt
en van geen toekomst weet

wie droogt mijn traan
geeft mij
een nieuw vergezicht?

Wie helpt mij opstaan
voedt mij weer
met nieuwe dromen
om op weg te gaan?

Zolang jij nog
mijn naam wilt noemen
zolang toch
durf ik zingen
ook al is het nacht.

Zolang er nog
in liefde wordt geloofd,
waag ik mij
aan een nieuw verhaal
van opstanding
van hoop en vergezichten
om op weg te gaan!

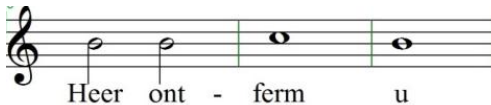
Amen

De diaconale kaars wordt aangestoken

Zingen: Lb.300b:1 (koor)
(t.Niek Schuman, m.Gert Landman)

God van ons leven, open ons hart
en maak het zo wijd als de wereld
waarover wij roepen als voor onszelf:

Allen:

Lezing: Jeremia 31:15-17

Dit zegt de HEER: In Rama hoort men klagen, bitter treuren. Rachel beweent haar zonen, zij wil niet worden getroost. Haar kinderen zijn er niet meer.

Matteüs 2: 16-19

Toen Herodes begreep dat hij door de magiërs misleid was, werd hij verschrikkelijk kwaad, en afgaande op het tijdstip dat hij van de magiërs had gehoord, gaf hij opdracht om in Bethlehem en de wijde omgeving alle jongetjes van twee jaar en jonger om te brengen. Zo ging in vervulling wat gezegd is door de profeet Jeremia: Er klonk een stem in Rama, luid wenend en klagend. Rachel beweende haar kinderen en wilde niet worden getroost, want ze zijn er niet meer.'

Toelichting:

We herkennen op de weg van Jezus de klacht van Rachel over de dood van de kinderen. Boven Jezus aan het kruis zweven vier figuren. Het zijn de drie aartsvaders: Abraham, Isaak en Jakob. En daarnaast één aartsmoeder: Rachel. Rachel, de vrouw van Isaak, die zo graag kinderen wilde en stierf bij de geboorte van haar tweede kind. Zij is het die de profeet Jeremia veel later in een visioen ziet huilen, als de kinderen van haar kinderen, het volk Israël, weggevoerd worden in ballingschap. Ze huilt op de plek waar ze bij elkaar gedreven worden voor deportatie.

Je kunt nog zien dat Rachels mantel ooit blauw is geweest: een hemels gewaad, zoals dat van Maria, de moeder van Jezus. Maar

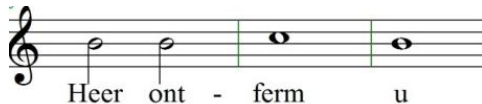
het hemels blauw is vervaagd en besmeurd met rode vlekken, het bloed van haar kinderen.

We herkennen in onze tijd dat kinderen het slachtoffer zijn van oorlogsgeweld, velen overleven de vlucht naar de vrijheid niet.

Zingen: Lb.300b:3 (koor)

1. Over alle kinderen voor wie geen plaats is,
die worden geboren in oorlogsrmoer,
in armoede, honger en dorst:

Allen:

Lezing: Matteüs 26:42b-50

Jezus bad in Getsemane terwijl, zijn leerlingen sliepen: 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt. Toen hij terugkwam, zag hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. Daarna voegde hij zich weer bij de leerlingen en zei: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? En dat terwijl het ogenblik nabij is waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die mij uitlevert, is al vlakbij.' Nog voor hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters en de oudsten van het volk was gestuurd. Met hen had zijn verrader een teken afgesproken. 'Degene die ik kus,' had hij gezegd, 'die is het, die moet je gevangennemen. 'Hij liep recht op Jezus af, zei: 'Gegroet, rabbi!' en kuste hem. Jezus zei tegen hem: 'Vriend, ben je daarvoor gekomen?' Daarop kwam de bende naderbij, ze grepen Jezus vast en namen hem gevangen.

Toelichting:

We herkennen Jezus' vertwijfeling in Getsemane en zijn gevangenneming door de soldaten van de hogepriesters. Toen Chagall dit schilderij maakte werden in heel Europa de Joden vervolgd, vermoord en naar de concentratiekampen afgevoerd. We herkennen in onze tijd het lijden van mensen door ideologisch en godsdienstig fanatisme. Verkrachting, slavernij en aanslagen zijn het gevolg.

Zingen: Lb.300b:2 (koor)

2. Over het onschuldige bloed op aarde
van alle vermoorden en alle verminkten,
de slachtoffers van haat en verraad:

Allen:

Lezing: Matteüs 26:59-65

De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden een valse getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze hem ter dood zouden kunnen veroordelen, maar ze vonden er geen, hoewel zich vele valse getuigen meldden. Ten slotte meldden er zich twee die zeiden: 'Die man heeft gezegd: "Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen"'. De hogepriester stond op en vroeg hem: 'Waarom antwoordt u niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen? 'Maar Jezus bleef zwijgen. De hogepriester zei: 'Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of u de messias bent, de Zoon van God. 'Jezus antwoordde: 'U zegt het. Maar ik zeg tegen u allen hier: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel'. Hierop scheurde de hogepriester zijn kleren en hij riep uit: 'Hij heeft God gelasterd! Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? Nu hebt u met eigen oren gehoord hoe hij God lastert'.

Toelichting:

We herkennen op de weg van Jezus de valse beschuldigingen en het verdraaien van de waarheid tijdens de verhoren van de machthebbers van zijn tijd.

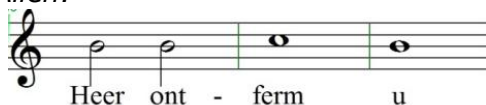
Chagall beseftte dat in deze wereld niet alleen Joden tot zondebok worden gemaakt, het kan evenzogoed andere bevolkingsgroepen overkomen, waarvan men vindt dat er 'minder' moeten zijn.

We herkennen de zondebokken van onze tijd en de mensen die het recht omarmen en door de machthebbers terecht worden gesteld.

Zingen: Lb. 300b:5 (koor)

5. Over degenen die worden vervolgd,
die worden vernederd en gekleineerd,
en die men belastert en schendt:

Allen:

Lezing: Matteüs 26:69-75

Petrus zat buiten, op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar hem toe, dat zei: 'Jij hoorde ook bij die Jezus uit Galilea!' Maar hij ontkende dat met klem, zodat allen het konden horen: 'Ik weet niet waar je het over hebt'. Toen hij wilde weggaan naar het poortgebouw, zag een ander meisje hem. Ze zei tegen de omstanders: 'Die man hoorde bij Jezus van Nazaret!' En opnieuw ontkende hij en zwoer: 'Echt, ik ken de man niet! 'Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe, ze zeiden: 'Jij bent wel degelijk een van hen, trouwens, je accent verradt je. 'Daarop begon hij te vloeken en hij bezwoer hun: 'Ik ken die man niet!' En meteen kraaide er een haan. Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus gezegd had: 'Voordat er een haan gekraaid heeft, zul je mij driemaal verloochenen.' Hij ging naar buiten en hilde bitter.

Toelichting:

We herkennen op de weg van Jezus het verraad van zijn beste vrienden. Ze schrikken terug voor de consequenties van Jezus' weg. We herkennen ons zelf in de momenten waarop ons vertrouwen in rook opgaat en we niet verder durven gaan. Maar we weten dat voor nieuw leven de moed om door te gaan nodig is. Bij de man met het laatste beetje huisraad in een zak op zijn rug wordt dat besef versterkt door de witte gloed die opstijgt uit een boekrol, geplunderd uit de synagoge en vertrappt. De woorden stijgen eruit op en gaan mee met de vluchteling in ballingschap.

Zingen: Lb. 586 (1, koor 2,3,4 allen)
(t.Hein Stufkens, m.Fokke de Vries)

1. Zie de mens die in zijn lijden
teken werd voor alle tijden
van wat liefde dragen kan.

3. Die hem ooit op handen droegen
zijn dezelfde die hem sloegen
en die vroegen om zijn dood.

4. Maar nog is zijn hart bewogen
om hun blinde onvermogen -
stervende pleit hij hen vrij.

Lezing: Matteüs 27:27-31

De soldaten van de prefect namen Jezus mee naar het pretorium en verzamelden de hele cohort om hem heen. Ze kleedden hem uit en deden hem een scharlakenrode mantel om, ze vlochten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn hoofd. Ze gaven hem een rietstok in zijn rechterhand en vielen voor hem op de knieën.

Spottend zeiden ze: 'Gegroet, koning van de Joden, 'en ze spuwden op hem, pakten hem de rietstok weer af en sloegen hem tegen het hoofd. Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem de mantel uit, deden hem zijn kleren weer aan en leidden hem weg om hem te kruisigen.

Toelichting:

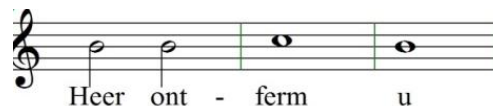
We herkennen op de weg van Jezus het vreemdelingschap. "Wie ben jij eigenlijk, ben jij de koning der Joden?" Zijn lichamelijke en geestelijke integriteit worden geweld aan gedaan. Hij wordt bespot en gepijnigd.

We herkennen in onze tijd de angst voor vreemdelingen. Van wie de plek om er te zijn wordt betwist en van wie de heilige huizen in brand worden gestoken.

Zingen: Lb. 300b:4 (koor)

4. Over wie een zwaar lot moeten dragen,
daklozen, doellozen, eenzame zielen,
geschonden naar lichaam en geest:

Allen:

Lezing: Matteüs 27:45-46

Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Dat wil zeggen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?'

Toelichting:

We herkennen op de weg van Jezus dat de wereld donker wordt als het leven wordt afgebroken. En de vertwijfeling van een mens in zijn donkerste uur.

Donkere wolken vullen de lucht als in het verhaal van Matteüs. We herkennen in onze tijd de weg die velen gaan nadat hun huizen in brand zijn geschoten. De vlammen zijn het onheilspellende licht in het duister van de waanzin. Hun weg leidt naar een onzekere toekomst.

Bij Chagall is de overheersende kleur op het schilderij niet zwart, maar wit! Er breekt een brede witte baan van licht door de duistere wolken heen. Een licht dat vanuit de hemel over Jezus heen schijnt en van daaruit over alle vluchtende en lijdende mensen, die zo niet in het donker uit het zicht verdwijnen.

Zingen: Lb. 997 (1 koor 2,3,4 allen)
(t.Herman G.Stuempfle jr.m.Perry Nelson)

1.– en vele duizenden, ontheemd, gevlucht uit eigen land,
beducht voor tirannie, geweld, voor dood, voor moord en brand;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

The image shows a musical score for a hymn. It consists of six staves of music, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The music is in a simple, hymn-like style with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are: 2 Ons men-sen-hart vol wre-vel, drift; de har-de hand die slaat, een straat in re - de - lo - ze strijd, de macht lijkt aan het kwaad; ge - na-de Heer, hoor ons ge-bed, zie de - ze we-reld aan!

2 Ons men-sen-hart vol wre-vel, drift;
de har-de hand die slaat,
een straat in re - de - lo - ze strijd,
de macht lijkt aan het kwaad;
ge - na-de Heer, hoor ons ge-bed,
zie de - ze we-reld aan!

3.En binnen heerst de bitt're twist, het woord wordt tot verwijt,
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

4.O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn;
genees de zieke wereld weer, zodat zij goed zal zijn.
Genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

Lezing: Matteüs 27:47-51

Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hij roept om Elia!' Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesneld die een spons pakte en in zure wijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken. De anderen zeiden: 'Niet doen, laten we eens kijken of Elia hem komt redden.' Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf hij de geest. Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten.

Toelichting:

We herkennen op de weg van Jezus de godverlatenheid. Hij sterft in een woordeloze schreeuw van onmacht. Jezus vindt in de lezing van Matteüs geen troost of antwoord voor zijn lijden. En net zoals het hemels blauw van de mantel van Rachel is vervaagd en besmeurd met rode vlekken, zie je bij het lichaam van Jezus dat het geel is gevlekt. Geel is voor Chagall de kleur van Gods aanwezigheid. Maar nu zijn er bij Jezus van die aanwezigheid alleen nog wat vlekken over. 'Waar is zijn God nu, om hem te redden?'

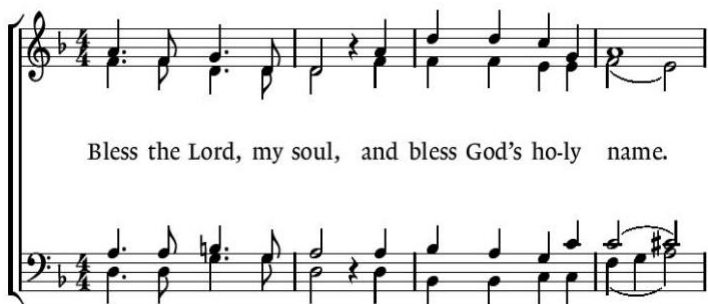
In onze tijd herkennen we de wanhoop en de onmacht van mensen die in wankelende bootjes stappen en hun kinderen laten gaan omdat er in het hier en nu geen toekomst voor ze is.

We zingen tegen de wanhoop in-

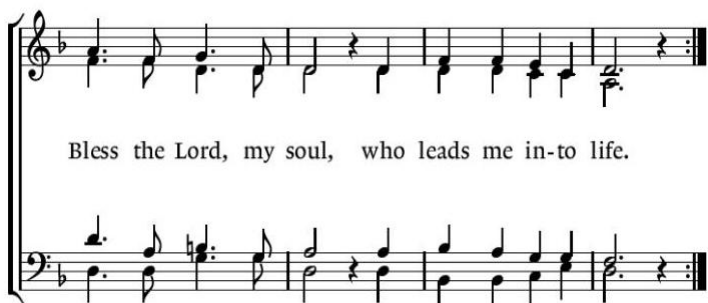
Psalm 103: Zegen, mijn ziel, de naam van de Heer.

We doen dit met Bless the Lord my soul uit Taizé, dat we steeds blijven herhalen

Zingen: Lb. 103e (op aanwijzing van de dirigent)
(t.psalm 103,m.JacquesBerthier)

Bless the Lord, my soul, and bless God's ho-ly name.

Bless the Lord, my soul, who leads me in-to life.

Voorzang:

Hij vergeeft je alle schuld,
Hij geneest al het leed dat je lijdt;
je leven koopt Hij vrij van het graf,
Hij omringt je met liefde en goedheid.
De Heer is barmhartig en genadig,
geduldig is Hij en groot is zijn liefde.
Hij behandelt ons niet naar onze zonden,
Hij vergeldt ons niet naar onze schuld.
Zoals een vader van zijn kinderen houdt,
zo houdt Hij van allen die Hem aanbidden.
De liefde van de Heer duurt eeuwig
voor wie Hem aanbidden.

Stilte

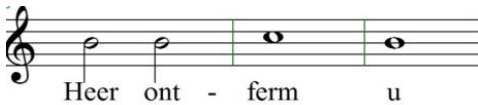
De diaconale kaars wordt gedoofd

Stilte

Zingen: Lb. 300b:6,7 (koor)

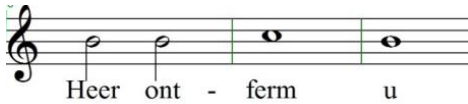
6. Over de mensen die worden vergeten,
door niemand geacht of geborgen,
die te gering zijn om te gedenken:

Allen:

7. Over wie leven in angst, pijn en zorgen,
over wie bang zijn om te sterven,
en over onszelf in het uur van de dood

Allen:

De Paaskaars wordt gedoofd

Achtereenvolgens worden weggedragen:

De Paaskaars Het Doopvont De Bijbel De diaconale kaars

Tijdens het wegdragen wordt gesproken:

Door dit dodelijke spel van de machthebbers van deze wereld, lijkt het Licht verdwenen, lijkt het Woord verdwenen, lijkt de Weg dood te lopen.

Toch laat Chagall in zijn schilderij de menora branden en laat hij zoals in psalm 103 het licht samen vallen met de baan van licht dat door de wolken heen breekt.

Stilte

Hier onderbreken wij deze dienst.

In stilte gaan wij weg van hier,

om morgen in stilte weer terug te komen.

PAASWAKE

Vijf kleurige figuren, de vijf werelddelen symboliserend.
We hebben één wereld, die we samen zonder grenzen delen.

Wij hernemen bij binnenkomst de stilte van gisteravond.

Geloven

*Het is een kwestie van richting,
een bepaalde weg die je gaat.
Zelf had je hem nooit gevonden,
een weg die jou vond,
een weg die je werd aangewezen.
Of hij begaanbaar is,
of hij goed afloopt,
je moet het maar vertrouwen.
Pas als je de eerste stap doet,
de tweede stap,
pas gaandeweg krijg je zekerheid.
Een vreemde weg,
maar je komt niet bedrogen uit.
Degene die hem je aanwijst,
heeft kennelijk het beste met je voor.
Ach Hij, een God die niets liever wil,
dan dat je leeft volgens je diepste bestemming.
Als jij maar mens bent,
een prachtig en compleet mens.*

Hans Bouma

Zingen: Psalm 42 en 43 (koor)
(m: James Turtle 1802-1882)

1. Als een hert dat smacht naar waterstromen,
zó smacht mijn ziel naar U, o Heer.
Mijn ziel heeft dorst naar God, de God van 't leven;
wanneer zal ik ooit nog opgaan en voor Gods aanschijn komen?

2. Dag en nacht heb ik voor brood mijn tranen,
omdat men aldoor tot mij zegt: "Waar blijft jouw God nu?"
Telkens raak ik weer ontroerd wanneer ik daaraan terugdenk,
hoe ik met de schare meeinging, naar Gods huis vooraanschreed
onder lofzang en jubel, een stoet van pelgrims...

*Wat zijt gij bedroefd mijn ziel, waarom in mij zo terneergeslagen?
Vestig op God uw hoop, eens zal ik hem weer loven, mijn God en
Heiland.*

3. Wanneer mijn ziel in mij zich buigt terneder,
dan denk ik aan U, ver van het land der Jordaan,
de Hermon en het Klein gebergte.
Daar roepen tot elkaar de stromen,
daar klinkt uw stem in 't geklater van beken,
over mij kwamen heen al uw golven en baren.

4. Als God des daags zijn gunst doet uitgaan,
zal 's nachts zijn lied niet van mij wijken:
een bede tot de God mijns levens.

Nu vraag ik steeds aan God, mijn rots:
"Waarom hebt Gij mij vergeten?
Waartoe ga ik om in rouw en is mijn vijand machtig?"

5. Het doorwondt mijn diepste wezen als mij mijn haters honen
en heel de dag door aan mij vragen: "Waar blijft jouw God nu?"
Wat zijt gij bedroefd mijn ziel, waarom in mij zo terneergeslagen?
Vestig op God uw hoop, eens zal ik hem weer loven,
mijn God en Heiland.

(Psalm 43)

God, doe mij recht en bepleit mijn zaak tegen dit volk
dat geen trouw kent,
verlos mij van de mens vol bedrog en valsheid,
want Gij zijt, God, mijn toevlucht, waarom hebt Gij mij verlaten,
waartoe ga ik om in rouw en is mijn vijand machtig?

Zend uw licht, uw waarheid; laat die voor mij uitgaan,
mij geleiden naar uw heilige berg en naar uw weidse woning:
daar mag ik opgaan tot Gods altaar, tot God, mijn hoogste vreugde,
en bij de citer U loven, o Heer, die mijn God zijt!

*Wat zijt gij bedroefd mijn ziel, waarom in mij zo terneergeslagen?
Vestig op God uw hoop, eens zal ik hem weer loven, mijn God en
Heiland.*

Lezing: *Jesaja 55:6-9*

Zoek de HEER nu hij zich laat vinden,
roep hem terwijl hij nabij is.
Laat de goddeloze zijn slechte weg verlaten,
laat de onrechtvaardige zijn snode plannen herzien.
Laat hij terugkeren naar de HEER,
die zich over hem zal ontfermen;
laat hij terugkeren naar onze God,
die hem ruimhartig zal vergeven.
Mijn plannen zijn niet jullie plannen,
en jullie wegen zijn niet mijn wegen – spreekt de HEER.
Want zo hoog als de hemel is boven de aarde,
zo ver gaan mijn wegen jullie wegen te boven,
en mijn plannen jullie plannen.

Zingen: Lb. 816

(t.René van Loenen, m.Niek Hermanides)

1 Dat wij ons-zelf ge-won-nen ge-ven
aan het be-vrij-den-de bestaan,
aan wat ons uit-daagt om te le-ven.
Dat wij de stil-le roep ver-staan.

2.Dat wij versteende zekerheden
verlaten om op weg te gaan.
Dat niet de greep van het verleden
ons achterhaalt en stil doet staan.

3.Omdat de huizen die wij bouwden
geen onderkomen kunnen zijn.
Omdat het bloedeloos vertrouwde
ons achterdochtig maakt en klein.

4.Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,
dat wij van elke dwang bevrijd
naar onbekende plaatsen reizen.
Dat Gij ons onderkomen zijt.

Lezing: Exodus 13:17-18

Toen de farao het volk had laten vertrekken, leidde God hen niet langs de weg die door het gebied van de Filistijnen loopt, ook al was dat de kortste route. God dacht namelijk: Als ze strijd zouden moeten leveren, konden ze wel eens spijt krijgen en teruggaan naar Egypte. Daarom liet hij het volk een omweg maken en door de woestijn naar de Rietzee trekken.

Exodus 13:20-22

De Israëlieten waren als een geordend leger uit Egypte weggetrokken.

Nadat ze Sukkot hadden verlaten, sloegen ze hun kamp op in Etam, aan de rand van de woestijn. De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, 's nachts in een lichtende vuurzuil. Zo konden ze dag en nacht verder trekken. Overdag ging de wolkkolom het volk voortdurend voor, en 's nachts de vuurzuil.

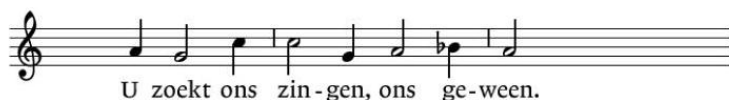
De terugkeer van het Woord en het Licht

De paaskaars, de bijbel, de diaconale kaars en het doopvont worden binnengebracht terwijl er gezongen wordt.

Zingen: Lb.599:1,2 koor 3,4,5 allen
(*t.Aurelius Prudentius Clemens m.voormiddeleeuws?/ Worcester 13^e eeuw*)

1.O diepe nacht die ons omringt,
de wereld in uw duister dwingt,
het licht van Christus kleurt de lucht,
Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht.

2.De aarde die in 't donker lag,
komt in zijn zonlicht aan de dag.
Alles krijgt kleur en glans en licht
in 't stralen van zijn aangezicht.

4.Zoveel is zwart van kwaad en pijn.
Maak door uw licht de wereld rein.
O ster die in de hemel staat,
verlicht ons met uw licht gelaat.

5.Aan God de Vader in zijn troon,
en aan zijn eengeboren Zoon,
zij met de Geest wiens troost ons leidt,
de lof en eer in eeuwigheid.

Bezinning in lezing en lied

De dialoog van de paasnacht

Een jongere vraagt:

Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Antwoord:

Deze nacht is anders dan alle andere nachten,
omdat wij in deze Paasnacht
mogen weten en ervaren
dat de zon altijd weer op zal gaan.
Dat het leven zin en betekenis mag hebben
in de omgang met elkaar en met God.
Daarom klinkt in deze nacht:

Gelukkig jij die het allemaal niet meer kan volgen:
je hoort erbij!

Gelukkig jij die verdriet hebt en je daarom alleen voelt:
je bent gehoord, je zal worden getroost.

Gelukkig jij die het pantser om het gevoel durft laten zakken
en je durft laten raken,
kwetsbaar en raakbaar,
uiteindelijk zal iedereen zo zijn.

Gelukkig jij die soms beroerd wordt van alle ellende,
die niet recht praat wat krom is,
maar eerlijkheid wil:

het zal allemaal worden zoals jij het wil.

Gelukkig jij die ondanks alles het goede in mensen wil zien:
jou zal recht worden gedaan.

Gelukkig jij die een hart hebt voor de mensen om je heen,
de Eeuwige heeft een hart voor jou.

Gelukkig jij die ruzies beslecht, vrede brengt:
dat is pas geloven!

Gelukkig de mensen die eerlijk zijn en daarom gepest worden:het
wordt allemaal anders.

Gelukkig jij over wie geroddeld wordt:
ze zijn allemaal jaloers!

Gelukkig jij die trouw blijft aan wat toekomst biedt,
trouw blijft aan jezelf:
de zon gaat op, het wordt licht.

Zingen: Lb. 605

(t.: Inge Lievaart, m. Willem Vogel)

1 De toekomst is al gaan - de,
lokt on-danks te - gen - stand
ons weg uit het be - staan - de
naar eens te vin - den land.

2.De toekomst is al gaande,
schept doorgang door de vloed,
dwars door het ongebaande
een pad dat voortgaan doet.

3.De toekomst is al gaande,
een bron in de woestijn
zingt tegen het vergaan in:
de dood zal niet meer zijn.

4.De toekomst is al gaande,
verborgen en gezien,
een stem die te verstaan is,
een God die draagt en dient.

5.De toekomst houdt ons gaande,
voert ondanks tegenstand
ons uit het doods bestaande
naar nieuw, bewoonbaar land.

Lezing: Matteüs 28:1-7

Na de sabbat, toen de ochtend van de eerste dag van de week gloorde, kwam Maria uit Magdala met de andere Maria naar het graf kijken. Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten. Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: 'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. Hij is niet hier, hij is immers opgestaan, zoals hij gezegd heeft. Kijk maar, dat is de plaats waar hij gelegen heeft. En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgestaan uit de dood, en dit moeten jullie weten: hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien." Dat is wat ik jullie te zeggen had.'

HERNIEUWING DOOPBELOFTE

Voorganger:

Gemeente van Jezus Christus, volgens het evangelie zijn wij door het gebeuren op de vroege morgen van Pasen in de doop met Christus begraven om in zijn opstanding met Hem een nieuw leven

te kunnen leiden. Daarom willen wij op dit feest van licht en nieuw leven onze doopbeloften opnieuw uitspreken. Want eens hebben wij en onze ouders zich verzet tegen die machten en krachten die het leven schaden en schenden en hebben wij en onze ouders beloofd de Heer van het leven te dienen.

Daarom, zult u zich te allen tijde verzetten tegen kwaad en onrecht om in vrijheid te leven als kinderen van God?

JA, DAT BELOOF IK.

Een lid van de ambtsgroep pastoraat:

Wij willen ons verzetten tegen onverschilligheid en harteloosheid: wij willen omzien naar mensen en ervoor waken dat zieken en ouderen en hun naasten geïsoleerd raken en vereenzamen. Wij willen ons inzetten om hen met goede dat we hebben te omgeven om zo de gemeenschap met Christus te ervaren..

WIJ ZIJN DANKBAAR VOOR DIE INZET EN BELOVEN ONS OOK VOOR HEN IN TE ZETTEN.

Een jongere:

Wij willen naar het voorbeeld van Jezus ons richten op vriendschap en verbondenheid met alle mensen die op deze aarde een plek onder de zon verdienen. Wij geloven dat mensen andere mensen nodig hebben.

WIJ ZIJN HIER BLIJ EN DANKBAAR OM EN STEUNEN JULLIE

Een lid van de ambtsgroep diakonie:

Wij willen ons verzetten tegen kwaad en onrecht door ons niet neer te leggen bij de onrechtvaardige verdeling van de goederen hier en in heel deze wereld. Wij willen zo onze bijdrage leveren in het verbinden van alle mensen met elkaar.

WIJ ZIJN DANKBAAR VOOR DIE INZET EN BELOVEN DAAR VAN HARTE AAN MEE TE WERKEN.

Een lid van de kerkenraad:

Wij willen ons niet neerleggen bij de verdeeldheid en onverdraagzaamheid in onze gemeenschap en in deze wereld. Wij

willen ons naar het voorbeeld van Jezus inzetten voor vrede en verzoening.

WIJ ZIJN DANKBAAR VOOR DIE INZET EN BELOVEN ONZE LEVENSWIJZE OP HET EVANGELIE AF TE STEMMEN

Voorganger:

Geloofst gij in God de Vader en schepper van al het leven?

Allen zingen: Lb. 305:1

(t.: Sytse de Vries, m.: Willem Vogel)

1 Al - le eer en al - le glo - rie
geldt de luis - ter - rij - ke naam!
Vier de vre - de die Hij he - den
uit - roept o - ver ons be - staan.
Aan - ge - zicht vol van licht,
zie ons vol ont - fer - ming aan!

Voorganger:

Geloofst gij in Jezus, de veelgeliefde Zoon van God onze Heer?

Allen zingen: Lb. 305

2. Alle eer en alle glorie
geldt de Zoon, de erfgenaam!
Als genade die ons toekomt
is Hij onze nieuwe naam.
Licht uit licht, / vergezicht,
steek ons met uw stralen aan!

Voorganger:

Geloofst gij in de heilige Geest?

Allen zingen: Lb. 305

3. Alle eer en alle glorie
geldt de Geest die leven doet,
die de eenheid in ons ademt,
vlam, die ons vertrouwen voedt!
Levenszon, / liefdesbron,
maak de tongen los voorgoed!

Stilte

Muziek: César Franck, *Prélude*, opus 18

Herneming van de tafelgemeenschap

na de onderbreking op Witte Donderdag

Gebeden en gaven

Nodiging door de diaken

Toelichting op de inzameling

Voorbeden - Stil gebed

Tijdens de inzameling zingt het koor Psalm 42: 1

(Giovanni Pierluigi da Palestrina (ca. 1525 – 2 February 1594)

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum,
ita desiderat anima mea ad te, Deus

*(Vertaling: Zoals een hinde smacht naar stromend water,
zo smacht mijn ziel naar u, o Heer)*

Tafelgebed

(t: Huub Oosterhuis; m: Bernard Huijbers)

Koor:

Gij die weet wat in mensen omgaat,
aan hoop en twijfel, domheid, drift, plezier, onzekerheid,

Voorzanger:

Gij die ons denken peilt
en ieder woord naar waarheid schat,
en wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat.

Koor:

Gij toetst ons hart en Gij zijt groter dan ons hart;
op elk van ons houdt Gij uw oog gericht;
en niemand, of hij heeft een naam bij U,

Voorzanger:

en niemand valt, of hij valt in uw handen,
en niemand leeft, of hij leeft naar u toe.

Allen:

Maar nooit heeft ie-mand U ge - zien. In dit heel - al
zijt Gij on - hoor-baar. En diep in de aar-de
klinkt uw stem niet; en ook uit de hoog-te niet,

Voorzanger:

en niemand die de dood is ingegaan
keerde ooit terug om ons van U te groeten.

Allen:

Aan — U zijn wij ge - hecht, naar U ge - noemd.
Gij al- leen wéét, wat dat be - te-kent. Wij - niet.
Wij gaan de we -reld - door met dich-te o-gen.

The musical score for the 'Allen' part is written on three staves in a 2/4 time signature with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The melody is simple and consists of eighth and quarter notes.

Koor:

Maar soms herinneren wij ons een naam,
een oud verhaal dat ons is doorverteld,
over een mens die vol was van uw kracht,
Jezus van Nazareth, een zoon van Abraham;

Allen:

in — hem zou uw ge - na-de zijn ver - sche-nen,
uw mild-heid en uw trouw; in hem zou voor - goed
aan - het licht ge-ko-men zijn hoe Gij be - staat:
weer-loos en zel-ve-loos, die-naar van men-sen.

The musical score for the 'Allen' part is written on four staves in a 2/4 time signature with a key signature of three flats. The melody continues from the previous section and includes some rests indicated by a dash.

Koor:

Hij was, zoals wij zouden willen zijn:
een mens van God, een vriend, een licht;
een herder die niet ten eigen bate heeft geleefd,
en niet vergeefs, onvruchtbaar, is gestorven;

Voorganger:

*die in de laatste nacht dat hij nog leefde,
het brood gebroken heeft en uitgedeeld,
en heeft gezegd: neem, eet, dit is mijn lichaam,
zo zult gij doen, tot mijn nagedachtenis.*

*Toen nam hij ook de beker, en hij zei:
dit is het nieuw verbond, dit is mijn bloed,
dat wordt vergoten tot vergeving van uw zonden.
Als je uit deze beker drinkt, denk dan aan mij.*

*Tot zijn gedachtenis nemen wij daarom dit brood,
en breken het voor elkaar*

Koor:

om goed te weten wat ons te wachten staat,
als wij léven, hem achterna.

Allen:

Als — Gij hem hebt ge - red_ van de dood,
God, als hij, dood en be- gra - ven, toch lééft bij U:
red dan ook ons en houd ons_ in_ le - ven,
haal ook_ óns door de dood heen, nu;
en maak ons nieuw, want waar - om híj_ wél,
en waar-om wij niet? Wij zijn toch ook men-sen.

Vredegroet

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Zijn vrede ook voor u.

*Ieder reikt een aantal kerkgangers de hand
en wenst elkaar "de vrede van Christus"*

De diakenen breken het brood

*Gemeenschap van brood en wijn onder het zingen van
Vrede wens ik je toe (Iona)(op aanwijzing van de dirigente)*

1 2

Vre - de wens ik je toe. Lief - de wens ik je toe.

3 4

Mo-ge God je be-hoe-den, leef met zijn lief-de. Vre-de wens ik je toe.

Ze - gen wens ik je toe. Aan - dacht wens ik je toe.

Dat er men-sen zijn met wie je kunt de-len. Ze-gen wens ik je toe.

Slotgebed

Er is een weg die mensen gaan,
die terwijl ze wijzend naar die stip op de horizon
zachtjes tegen elkaar fluisteren

dat ellende en oorlog niet het laatste is
dat angst niet het laatste is
dat gevangen zitten niet het laatste is
dat "dit is geen leven" niet het laatste is
dat "ik weet me geen raad" niet het laatste is
dat "ik haat je" niet het laatste is
dat iemand kwijtgeraakt zijn niet het laatste is
dat "de wereld is een puinhoop" niet het laatste is
dat "het kan me niet schelen" niet het laatste is
dat geen thuis meer hebben niet het laatste is
dat helemaal alleen zijn niet het laatste is
dat "jij hoort er niet bij" niet het laatste is
dat nergens meer zin in hebben niet het laatste is
dat het allerlaatste niet het laatste is.
Er is een weg.
Een lange weg van geloof, hoop en liefde.

AMEN

Slotlied: Lb. 608

(t.Huub Oosterhuis m.Antoine Oomen)

1 De step-pe zal bloei-en
de step-pe zal la-chen en jui - chen.
De rot-sen die staan
van-af de da-gen der schep-ping
staan vol wa-ter, maar dicht
de rot-sen gaan o - pen.
Het wa-ter zal stro-men
het wa-ter zal tin-te-len, stra-len,
dor-sti-gen ko-men en drin - ken.
De step-pe zal drin-ken,
de step-pe zal bloei-en,
de step-pe zal la-chen en jui - chen.

2.De ballingen keren
zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde
één voor één, en voorgoed
die keren in stoeten.
Als beken vol water
als beken vol toesnellend water
schietend omlaag van de bergen.
Met lachen en juichen -
die zaaiden in tranen
die keren met lachen en juichen.

3.De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Zegen:

(t.Numeri 6:24-26 m.Gert Bremer)

Voorganger:

De Levende zegene en be - hoe - de u.

De Levende doe zijn aangezicht o - ver u lich - ten,

en zij u ge - na - dig. De Levende ver - hef - fe zijn

aan - ge - zicht o - ver u, en ge - ve u vre - de.

Allen: Zegen ons en be - hoed ons,

doe lich - ten o - ver ons uw aan - ge - zicht

1. en wees ons ge - na - dig. 2. en geef ons vre - de.